

get, som ikke henhører under Indenrigsministerens Afgjørelse eller under dette Lovforslag, men jeg har dog ikke villet undlade her at henlede Opmærksomheden derpaa.

Forchhammer: Naar den høitæredede Indenrigsminister med Hensyn til Vædringsforslaget til § 16 udtalte, at Præsterne vistnok selv vilde frabede sig den Stilling, der derved vilde blive dem anvist, skal jeg blot bemærke, at det efter Vædringsforslaget ikke er en Pligt, men en Ret, som Præsten kan lade være at benytte, at deeltage i Forhandlingerne om Fattigforsørgelsen. Der kan dog indtræffe saadanne Tilfælde, om end muligt kun en eneste Gang i en Præsts Liv, hvor han kunde gjøre en god Gjerning ved at benytte den i Vædringsforslaget omtalte Ret, og i et saadant Tilfælde tvivler jeg paa, at Præsten vilde frage sig denne Ret.

Krieger: Da Flere af Forslagsstillerne have udtalt sig med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 37 til et nyt § 12 a, skal jeg nu indskrænke mig til den ene Bemærkning, at det virkelig forekommer mig, at man ikke skal fordrø af de enkelte Love, som stille særlige Krav paa Udgifter til Communerne, at de tilfælle, naar Kravene da ikke ere ganske overordentligt store, skulle give særegne Regler for deres Tilveieffættelse, der gribe ind i de communale Institutioners Virksomhed. Det Naturlige er dog, at de communale Institutioner ved de communale Love ere ordnede saaledes, at de selv kunne gjøre, hvad det ved Loven anvises dem at gjøre. — Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for 2den Kreds (Hasle) anførte imod Forslaget under Nr. 36 til §§ 23 og 25, da troer jeg at turde sige — idetmindste kan jeg ikke skjønne Andet end —, at det ærede Medlem maa have overseet, at der i dette Vædringsforslag kun er Spørgsmaal om en Redactionsforandring. Det ærede Medlem talte om Forslagets Realitet, men denne Realitet staaer jo allerede ordret i § 25, fra hvilken den skulde flyttes, og fra hvilken den kun foreslaaes flyttet, fordi den staaer paa et besynderligt Sted i denne Paragraph, men derimod naturligt hører hjemme i § 23. Det

er iøvrigt klart, at det er to forskjellige Forhold, hvorom der her er Spørgsmaal. Der er for det Første Spørgsmaal om, hvorvidt en Person overhovedet kan optages paa Tillægsstillingen; dette afgjøres ved de 4 Maaneders faste Ophold, men disse 4 Maaneder behøve ikke alle at ligge efter den 1ste Juli, men kunne ligge tidligere. Men dernæst er der Spørgsmaal om, fra hvilken Tid hans Skat begynder at løbe, og i saa Henseende er det efter den almindelige Regel om Tillægsstillingen givet, at hans Skat ikke kan for ham begynde at løbe før den 1ste Juli. Jeg troer ikke, at nogen Misforstaaelse her er mulig.

Da Ingen yderligere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingerne om dette Affnit, og man gik til Afstemning, hvorved:

- 1) Vædringsforslag Nr. 53 af Bindeshøll, Forchhammer, Friis, Krogh, Madvig, W. Petersen, Rosenørn og Lehmann, Sonne til § 16:

Efter „Fattigvæsen“ i 3die Linie foroven sættes Punktum, ubelædes „eller“ og fortsættes saaledes: I Forhandling, Fattigforsørgelsen vedkommende, er han berettiget til, naar han begjærer det, at tage Deel; men ved Afgjørelsen har han ikke Stemme. Heller ikke skal Sognepræsten o. s. v.

forkastedes med 27 Stemmer mod 18.

- 2) Vædringsforslag Nr. 11 af Indenrigsministeren til § 17:

Stykket Lit. a. „Naturaludgifter“ osv. udgaaer.

Stykket Lit. b. betegnes med Lit. a.

Stykket Lit. c. betegnes med Lit. b.

vedtoges med 40 Stemmer mod 7.

- 3) Vædringsforslag Nr. 12 af Samme til § 19:

1ste Stykke, de 4 sidste Linier fra Ordet „Amtsraadet“ forandres til „Amtsraadets Afgjørelse.“

2det Stykke, 4de Linie fra Ordene: „og saadant Fællesskab“ indtil Enden forandres saaledes: